

б загрожували у разі ухилення від діяльності чи її неякісного виконання);

- сформованість педагогічної спрямованості;
- виразність виду педагогічної спрямованості.

Таким чином, підготовка викладачів економічних ВНЗ до проектування навчальних технологій зумовлює постановку проблеми формування у них готовності до цієї діяльності. Цей вид готовності є показником якості відповідної підготовки, її системним результатом. Готовність викладача до проектування навчальних технологій ми розглядаємо як цілісне внутрішнє особистісне утворення того, хто викладає, що ґрунтується на мотивах, особистісних якостях, засвоєних професійно значущих знаннях, уміннях, навичках, способах діяльності, набутому досвіді, які забезпечують створення та реалізацію ним ефективних навчальних технологій. Ми визначаємо такі компоненти готовності викладача до проектування навчальних технологій: мотиваційний (мотиви, адекватні цілям та завданням дидактичного

проектування), особистісний (значущі для проектування навчальних технологій здібності та якості особистості), змістовий (сукупність знань, необхідних для дидактичного проектування), процесуальний (сукупність вмінь, які вможливають проектування навчальних технологій).

Отже, проведений аналіз наукових праць дозволив виразити чотири рівні готовності викладачів до проектування навчальних технологій. Творчий рівень (високий) характеризується майстерністю щодо вільного створення ефективних навчальних технологій, варіативний рівень (достатній) дає викладачам змогу самостійно проектувати власні навчальні технології, реконструктивний (середній) рівень пов'язаний із перенесенням засвоєних алгоритмів проектування навчальних технологій в умови реального навчального процесу, репродуктивний (низький) рівень притаманний викладачам, які запозичують із досвіду колег готові зразки навчальних технологій.

Стаття надійшла до редакції 07.04.2015

УДК 378.477

Наталія Сорока, кандидат психологічних наук, доцент кафедри іноземних мов №2

Тетяна Щокіна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов №2

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, м. Харків

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВНЗ

У статті розглянуто певні шляхи використання Інтернет-ресурсів у процесі викладання іноземної мови у вищих навчальних закладах з метою підвищення та мотивації студентів.

Ключові слова: Інтернет-ресурси, пізнавальна діяльність, комунікативна компетенція.

Лит. 8.

Наталья Сорока, кандидат филологических наук, доцент кафедры иностранных языков №2

Татьяна Щёкина, кандидат филологических наук, доцент кафедры иностранных языков №2

Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого, г. Харьков

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНТЕРНЕТ-РЕСУРСОВ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ В ВУЗЕ

В статье рассматриваются некоторые подходы использования Интернет-ресурсов в процессе преподавания иностранного языка в высших учебных заведениях с целью повышения мотивации студентов.

Ключевые слова: Интернет-ресурсы, познавательная деятельность, коммуникативная компетенция.

Natalya Soroka, Ph. D. (Psychology), Associate Professor, Department of Foreign Languages №2

Tetiana Shchokina, Ph. D. (Philology), Associate Professor, Department of Foreign Languages №2

National Law University by Yaroslav Mudry, Kharkiv

INTERNET RESOURCES IN TEACHING FOREIGN LANGUAGES AT HIGH SCHOOL

This article deals with certain aspects of Internet resources use in teaching foreign languages, particularly to motivate students to achieve success in communicative approach.

Keywords: Internet resources, cognitive activity, communicative competence.

Актуальність теми та постановка проблеми. На сучасному етапі навчання іноземної мови все більш

часто виникає питання необхідності застосування у вищезазначеному процесі нових інформаційних технологій. Переваги використання інтернет-

технологій у засвоєнні різних мовленнєвих аспектів є досить очевидними та не потребують будь-яких додаткових доказів на право існування. Мова йде не лише про нові технічні засоби, але і про нові форми та методи викладання іноземних мов, про новий підхід до процесу навчання.

Актуальність використання нових інформаційних технологій у сучасному вищому навчальному закладі продиктована, насамперед, необхідністю формувати у студентів навички самостійної навчальної діяльності. Протягом останніх десятиріч було опубліковано велика кількість праць, де дослідники розкривають позитивний вплив різноманітних форм інтернет-комунікацій – електронної пошти, чатів, форумів, веб-конференцій та веб-семініарів, які спрямовані на формування іншомовної комунікативної компетенції тих, хто навчається.

На сучасному етапі розвитку суспільства через стрімке зростання обсягу інформації знання, самі по собі, перестають бути самоціллю, вони стають умовою для успішної реалізації особистості в її подальшій професійній діяльності. Через це основним завданням, яке постає перед будь-яким викладачем, є допомогти тим, хто навчається, стати активними учасниками процесу навчання і формувати в їх свідомості потребу постійного пошуку додаткових знань, які виходять поза межі базового підручника. Кажучи іншими словами, необхідно створити таку модель навчального процесу, що дозволила б розкривати та розвивати творчий потенціал студентів, який надасть їм можливості максимально продуктивно використовувати і поза межами навчальної аудиторії.

Загально відомо, що основна мета навчання іноземним мовам полягає у формуванні та розвитку комунікативної культури студентів у ВНЗ, у навчанні практичного оволодіння іноземної мови. Головним предметом обговорень в цьому випадку стає питання не “для чого?”, а “як?” використовувати сучасні комп’ютерні технології в процесі навчання. Використання Інтернету значною мірою розширило б обсяг реальних комунікативних ситуацій, підвищило б мотивацію студентів, дозволило б застосовувати здобуті ними знання, сформовані навички, мовленнєві вміння для вирішення реальних комунікативних завдань.

Мета даної статті – довести методику викладання англійської мови у вищому навчальному закладі до стандартів з урахуванням розвитку сучасних інформаційних технологій.

Виклад основного матеріалу. Ресурси мережі Інтернет являють собою безцінне та неосяжне підґрунтя для створення інформаційно-

предметного середовища, освіти та самоосвіти тих, хто навчається, задоволення їхніх особистих інтересів та потреб. Завдяки своїй ступені інтерактивності, інформаційні ресурси мережі Інтернет створюють унікальну навчально-пізнавальне середовище, яке може бути ефективно використане для вирішення різноманітних дидактичних завдань стосовно вивчення іноземної мови: формувати навички та вміння читання, безпосередньо використовуючи аутентичні матеріали з мережі різного ступеню складності (в залежності від рівня навчання); вдосконалювати вміння сприйняття іноземного мовлення на слух (аудіювання) використовуючи аутентичні звукові тексти глобальної мережі Інтернет разом із серією комунікативно-орієнтованих вправ для контролю розуміння того, що було прослухано, які розроблені викладачем; удосконалювати навички письмового мовлення індивідуально чи колективно (навчати студентів складати листи-відповіді партнерам, підбирати матеріал для курсових проєктів, виконувати творчі види завдань тощо); поповнювати мовленнєвий запас лексику сучасної англійської мови, яка віддзеркалює певний етап розвитку культури народу, соціального, економічного та політичного устрою суспільства; знайомити із культурним надбанням, що охоплює мовленнєвий етикет, особливості вербальної та невербальної поведінки носіїв мови за умов реального спілкування, особливості культури, традиції країни, мова якої вивчається; формувати стійку мотивацію до іншомовної діяльності на заняттях на підставі систематичного використання актуальних матеріалів, обговорення проблем, які цікавлять всіх взагалі і кожного зокрема.

Як відомо, будь-яка людина намагається використовувати в найближчій своїй діяльності всі знання та навички, які вона засвоїла в процесі навчання. Відомо також, що застосування знань, навичок та умінь ґрунтується на переносі, а перенос, перш за все, залежить від того, наскільки умови навчання особистості є адекватними тим, в яких ці знання, навички та вміння мають бути застосованими. Отже, готувати студентів до участі в процесі іншомовного спілкування необхідно саме в умовах іншомовного спілкування, які повинні бути створені в аудиторії. Саме це і визначає сутність комунікативного навчання, яка полягає в тому, що процес навчання є моделлю процесу спілкування.

Комунікативний підхід – це стратегія, яка моделює спілкування, що спрямоване на створення психологічної та мовленнєвої готовності до спілкування, на свідоме

усвідомлення матеріалу та різноманітніших дій із ним, а також на усвідомлення вимог до ефективності висловлювання. Для користувача реалізація комунікативного підходу в Інтернеті не викликає труднощів. Комунікативне завдання повинне пропонувати студентам проблему або питання для обговорення, при цьому вони не лише діляться інформацією, але й оцінюють її. Важливо, щоб подібне завдання робило можливим гнучким використання всіх знань та умінь тих, хто навчається. Головним критерієм, який дозволяє відокремити такий підхід від інших видів навчальної діяльності є те, що студенти самостійно обирають мовленнєві одиниці для формулювання своїх думок. Вони мають можливість виразити себе та свій досвід через іноземну мову як особистість, а саме особистість знаходиться в центрі уваги теорії навчання майбутнього. Комунікативний підхід значною мірою спрямований на того, хто навчається, що і відповідає основному критерію дидактики.

Використання Інтернет-ресурсів в комунікативному підході є надзвичайно мотивованим: його мета полягає в тому, щоб зацікавити тих, хто навчається, у вивченні іноземної мови через накопичення та розширення їхніх знань та досвіду. Студенти мають бути готовими до використання мови як реальної комунікації поза межами занять, наприклад, під час перебування у країні, мова якої вивчається, під час прийому іноземних гостей вдома, в процесі листування, обміну аудіо- та відеозаписами, результатами завдань та ін. При цьому термін "комунікативність" не повинен усвідомлюватися у вузькому розумінні, лише прагматично. Комунікативність не зводиться винятково до встановлення за допомогою мовлення соціальних контактів, до оволодіння мовою на рівні туризму. Це залучення особистості до духовних цінностей інших культур, яке відбувається через особисте спілкування та через читання. Такий підхід, який реалізується завдяки Інтернету, приваблює тих, хто навчається, надаючи можливості концентруватися на темах, якими вони цікавляться, та підбирати тексти та завдання для досягнення цілей програми. Комунікативні здібності студентів розвиваються через Інтернет шляхом залучення їх до рішення широкого кола значущих, маючих сенс та досяжних завдань, успішне завершення яких надає задоволення та підвищує впевненість особистості в собі самій.

Комунікативне навчання мові через Інтернет підкреслює важливість розвитку здібностей студентів та їх бажання точно і доречно використовувати іноземну мову, яка вивчається,

з метою ефективного спілкування. Первинне значення надається розумінню, передачі змісту та його наповненню, а вивчення структури та тезаурусу іноземної мови служать цій меті. На додаток до комунікативних потреб, студентам необхідно засвоїти методику роботи в Інтернеті, щоб бути більш відповідальними за своє власне навчання. Їм необхідно опанувати здібністю керувати ситуацією, коли їх мовні ресурси є недостатньо адекватними, мати досить гарні навчальні навички, мати спроможність оцінювати своє власне мовлення та успіхи, а також здібність визначати та вирішувати навчальні проблемні ситуації. Розвиток самостійності студента за допомоги глобальної мережі являє собою поступовий процес, який необхідно постійно заохочувати. Можливо навіть, що за таких умов найголовнішим завданням, яке стоїть перед викладачем, є виявлення оптимальних способів для супроводу студентів до поступово зростаючої самостійності в процесі опанування знаннями.

Створення комунікативності в Інтернеті вимагає часу. Необхідною є підтримуюча соціально-психологічна атмосфера, до якої залучається студент, впевненість, що його поважають як особистість із його власними поглядами, інтересами, сильними та слабкими рисами та таким стилем навчання, який є для нього найбільш переважним. Така атмосфера характеризується духом взаємодопомоги, за умов якого навчання іноземній мові за допомогою Інтернету виступає в якості соціально-зумовленого досвіду.

Однією із нових вимог, яка висувається до навчання іноземним мовам за допомогою використання Інтернет-ресурсів, є створення взаємодії на заняттях, що і визначають в методиці як інтерактивність. Даний принцип не є новим, однак в сьогоденні не існує єдиного визначення саме такого підходу. Як визначав дослідник Р.П. Мільруд, інтерактивність – це об'єднання, координація та взаємодоповнення зусиль комунікативної цілі та результату мовленнєвими засобами. Згідно цьому визначенню можна зробити висновок, що інтерактивний підхід у віртуальному просторі виступає одним із засобів досягнення комунікативної цілі на занятті. Від принципу комунікативності він відрізняється наявністю реального співробітництва, не прогнозованості, коли головний акцент робиться на розвитку навичок спілкування та групової роботи, в той час, коли для комунікативного завдання це не виступає обов'язковою метою (саме монолог виступає одним із найбільш типових комунікативних завдань).

Навчаючи безпосередньо мові Інтернет допомагає у формуванні мовлення, а також виступає допоміжним інструментарієм у навчанні лексики та граматики, сприяє виникненню природної зацікавленості і, внаслідок цього, ефективності. Більш того, Інтернет розвиває навички, які є важливими не лише для вивчення іноземної мови. Вони, насамперед, пов'язані із операціями мислення: аналіз, синтез, абстрагування, ідентифікація, порівняння, співставлення, вербальне та смислове прогнозування та упередження та ін. Таким чином, ті навички та уміння, які формуються за допомогою Інтернет-технологій, виходять за межі іншомовної компетенції навіть в рамках "мовленнєвого" аспекту. Інтернет сприяє розвиненню соціальних та психологічних якостей тих, хто навчається: впевненості в собі та їх спроможності працювати в колективі; створює атмосферу, яка позитивно сприяє формуванню та розвитку особистості і виступає засобом інтерактивного підходу.

Інтерактивність не лише створює реальні ситуації із життя, але й примушує студентів адекватно реагувати на них використовуючи іноземну мову. І в той момент, коли такі спроби отримують позитивний досвід, можемо казати про створення мовної компетенції, незважаючи навіть на наявність помилок. Головним є уміння спонтанно, гармонічно реагувати на висловлювання інших, виражати свої почуття та емоції, мати здатність дотримуватися теми. Таким чином, ми можемо розглядати інтерактивність як спосіб саморозвитку завдяки та через Інтернет: спроможність спостерігати та копіювати засоби використання мови, навички, приклади поведінки партнерів; створювати нові шляхи вирішення проблем через їх спільне обговорення.

Спілкування у віртуальній реальності відбувається за допомогою електронної переписки, яка для оволодіння міжкультурною компетенцією може бути використана через дружнє листування. Міжнародний обмін листами можна використовувати на будь-якому рівні володіння мовою. Окрім цілеспрямованого використання мови, яка вивчається, встановлення дружніх контактів та вивчення таким чином культури, електронне листування має свої переваги у порівнянні із листуванням традиційним: воно є дешевшим, швидшим та зручнішим. Електронна комунікація – це прекрасна практика вивчення мови, де здійснюється перехід від форми до змісту – у бік реального спілкування та вільного польоту думки. В процесі письма більшу увагу приділяють

редагуванню робіт та виправленню помилок. Використання ж e-mail підвищує інтерес безпосередньо до самого процесу вивчення мови. Окрім формального мовного досвіду, який набувається завдяки телекомунікацій, неможливо заперечувати розвиток міжкультурної компетенції. Більш того, можемо правомірно стверджувати, що сьогодні використання ресурсів Інтернет, в тому числі e-mail, є найбільш ефективним та доступним засобом оволодіння грамотністю і в умовах реального спілкування.

За останні часи в Інтернеті опубліковано велика кількість мультимедійних файлів англійською мовою, які містять в собі навчально-методичну та наукову інформацію, що дозволяє організувати оперативну консультативну допомогу, моделювати науково-дослідницьку діяльність, проводити віртуальні навчальні заняття (семінари, лекції) в режимі реального часу.

В процесі підготовки до занять викладачі англійської мови мають можливість користуватися матеріалами різноманітних закордонних сайтів. Британська рада провела Інтернет-опитування з метою дослідити наступне питання: які Інтернет-ресурси найчастіше за все використовуються при навчанні. Серед найбільш популярних викладачі визначили чати, он-лайн словники, блоги та віртуальні навчальні середовища. Лише 10% тих, хто опитувався, не використовують Інтернет на заняттях.

Навчання іноземній мові є багатограним процесом, що зумовлено головною його метою – розвиток особистості, яка здібна та має бажання приймати участь в міжкультурній комунікації завдяки мові, що вивчається, і спрямована на самовдосконалення у процесі опанування нею іншомовної мовленнєвої діяльності.

Якщо у викладачів англійської мови виникають труднощі при використанні Інтернет-ресурсів на заняттях та в процесі підготовки до них, сайт Media Awareness Network (<http://www.media-awareness.ca/English/teachers>) надає можливість знайти детальні розробки занять із поетапним інструктажем дій, а також матеріали для самоосвіти та підвищення професійних навичок викладача. На сайті запропоновано статті закордонних методистів-практиків, які працюють із Інтернет-технологіями та розробляють власні авторські курси. Крім цього, розробники сайту та консультанти готові надати відповіді на будь-які питання, що виникають. Сайт містить спеціальний розділ для батьків, на якому розглядаються такі питання, як безпека дітей в процесі користування Інтернетом, конфіденційність, дотримання етичних норм

спілкування у віртуальних мережах. Сайт навчає аналізувати та оцінювати інформацію, з якою ми знайомимось, працюючи в Інтернеті. Доступ до матеріалів сайту відбувається безкоштовно.

За підтримки Британської ради було створено ряд сайтів як для викладачів, так і для тих, хто вивчає англійську мову. Так, наприклад, сайт Teaching English (<http://www.teachingenglish.org.uk>) було спеціально розроблено для викладачів англійської мови. На ньому представлено статті методистів, які присвячені викладанню різних аспектів мови. Спілкування в форумі із викладачами та методистами всього світу надає можливість обговорити будь-які питання, що виникають в процесі викладання та навчання мови.

Висновки. Поза всяких сумнівів, Інтернет може використовуватися в якості ефективного додатку для розвинення та удосконалення граматичних, лексичних навичок та умінь, перевірки знань. Переваги користувача Інтернет-ресурсів у процесі навчання іноземної мови полягають в наступному:

- Сучасні комп'ютерні телекомунікації забезпечують передачу знань та доступ до різноманітної навчальної інформації набагато швидше та ефективніше, ніж традиційні засоби навчання. Відомо, що підручники та навчальний матеріал з іноземної мови перевидаються досить повільно, через це іноді інформація, яка міститься в них, на час публікації вже не є актуальною для тих, хто навчається.

- Навчання з використанням ресурсів Інтернету можна сміливо віднести до новітніх педагогічних технологій. Змінюється позиція викладача – він перестає відігравати роль єдиного джерела знань, а стає організатором процесу пошуку, переробки інформації (можливо, її адаптації до рівня володіння мовою тієї або іншої групи тих, хто навчається) і координатором досліджень та створення творчих робіт студентів.

- Інтернет сприяє розвитку загальнонавчальних навичок студентів, які пов'язані із такими операціями мислення як аналіз, синтез, абстрагування, порівняння, співставлення, узагальнення, а також з механізмами вірогідного та смислового прогнозування, здібність до лінгвістичного спостереження у студентів.

- В процесі навчання студентів іноземної мови Інтернет-ресурси допомагають викладачеві формувати продуктивні уміння та навички в ішомовному мовленні, тим самим забезпечуючи дійсну зацікавленість тих, хто навчається, в результатах навчання. Завдання викладача – навчити студентів швидко і адекватно реагувати

на висловлювання носіїв мови або однокласників, висловлюючи свої почуття та емоції, налаштовуючись або змінюючи тактику на ходу, тобто здійснюється діяльніший підхід у навчанні іноземної мови.

- Інтернет сприяє розвитку соціальних та психологічних якостей тих, хто навчається: формування власної впевненості в собі та спроможність працювати як індивідуально, так і в колективі; створення позитивної для навчання атмосфери співробітництва, що виступає засобом інтерактивного підходу. Інтерактивність примушує тих, хто навчається, адекватно реагувати на реальні життєві ситуації через, та з використанням іноземної мови. І в той момент, коли студенти усвідомлюють власні успіхи на цьому шляху, можна говорити про рівень сформованості мовленнєвої компетенції, навіть при наявності деяких лексико-граматичних помилок (їх неможливо запобігти за умов вивчення іноземної мови поза природнім мовленнєвим середовищем, у власноруч створених умовах).

Задача, яка стоїть перед викладачем, полягає у створенні найбільш сприятливих умов практичного оволодіння мовою для кожного студента, у доборі таких методів навчання, які б дозволили кожному студенту проявити свою активність, свою творчість. Мета викладача – активізувати пізнавальну діяльність тих, хто навчається, в процесі навчання іноземним мовам. Такі сучасні педагогічні технології, як навчання у співробітництві, проектна методика, використання нових інформаційних технологій, Інтернет-ресурсів допомагають реалізувати особистісно орієнтований підхід у навчанні, забезпечують індивідуалізацію та диференціацію навчання з урахуванням здібностей студентів, їх схильностей та соціально-психологічних особливостей.

1. Ажель Ю.П. *Особенности внедрения Интернет-технологий в организацию самостоятельной работы студентов при обучении иностранным языкам в неязыковом вузе // Молодой ученый.* – 2011. – №6. – Т.2. – С. 116 – 119.

2. Андреева А.А. *Введение в Интернет-образование / А.А. Андреева.* – М.: Логос, 2003. – 76 с.

3. Захарова И.Г. *Информационные технологии в образовании / И.Г. Захарова.* – М.: Академия, 2003. – 187 с.

4. Иванова Н.В. *Эффективное использование новых информационных технологий в преподавании английского языка в средней школе / Н.В. Иванова.* – Красноярск: БУКВА, 2004. – 112 с.

5. Карамышева Т.В. *Изучение иностранных*

МЕТОДИКА ДІАГНОСТИКИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

языков с помощью компьютера / Т.В. Карамышева. – СПб.: Союз, 2001. – 191 с.

6. Мильруд Р.П. *Методика преподавания английского языка. English Teaching Methodology: учебное пособие для вузов* / Р.П. Мильруд. – М.: Дрофа, 2005. – 256 с.

7. Никитенко С.Г. *Интернет для учителей иностранного* // *Иностранные языки в школе.* – 2002. – №5. – С. 51 – 54.

8. Полат Е.С. *Интернет на уроках иностранного языка* // *Иностранные языки в школе.* – 2005. – №3. – С. 54 – 59.

Стаття надійшла до редакції 03.04.2015

УДК 373.3.011.3 – 051:005.35 – 027.1:167(045)

Олена Варецька, кандидат педагогічних наук, доцент, докторант Інституту вищої освіти
Національної академії педагогічних наук України, м. Київ

МЕТОДИКА ДІАГНОСТИКИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

У статті обґрунтовано актуальність дослідження розвитку соціальної компетентності вчителя початкової школи, розкрито методика діагностики її розвитку у системі післядипломної педагогічної освіти на основі визначених сутності, структури, функцій соціальної компетентності та низки авторських понять, одним із яких є "розвиток соціальної компетентності вчителя початкової школи у системі післядипломної педагогічної освіти".

Ключові слова: методика дослідження, розвиток, соціальна компетентність, вчитель початкової школи, система післядипломної педагогічної освіти.

Літ. 9.

Елена Варецкая, кандидат педагогических наук, доцент, докторант Института высшего образования
Национальной академии педагогических наук Украины, г. Киев

МЕТОДИКА ДІАГНОСТИКИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ НАЧАЛЬНОЇ ШКОЛИ

В статті обґрунтовано актуальність дослідження розвитку соціальної компетентності учителя початкової школи, розкрито методика діагностики її розвитку в системі післядипломного педагогічного освіти на основі визначених сутності, структури, функцій соціальної компетентності та низки авторських понять, одним із яких є "розвиток соціальної компетентності учителя початкової школи в системі післядипломного педагогічного освіти".

Ключевые слова: методика дослідження, розвиток, соціальна компетентність, учитель початкової школи, система післядипломного педагогічного освіти.

Olena Varetska, Ph.D.(Pedagogy), Associate Professor, Doctorant of Institute of Higher Education
National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine, Kyiv

SOCIAL COMPETENCE OF ELEMENTARY SCHOOL TEACHER: METHODS OF DIAGNOSTIC

The article substantiates the necessity of elementary school teacher's social competence study, describes the methods of its diagnostics in postgraduate pedagogical training based on the nature, structure and functions of social competence and a number of concepts, introduced by the author, one of which is "the development of elementary school teacher's social competence in postgraduate education system".

Keywords: methods of research, development, social competence, elementary school teacher, postgraduate education system.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Значні суспільні перетворення, безумовно, відбиваються й на освіті, її цілях, шляхах реалізації, актуалізують набуття особистістю різноманітних компетентностей, важливих для успішного життя, партнерської

взаємодії й виконання різноманітних ролей у різних соціальних групах та ін. Отже, мова йде про розвиток соціальної компетентності (надалі – СК) представників різних професій, особливо таких, які безпосередньо ґрунтуються на міжособистісній взаємодії. Зокрема, це стосується вчителя початкової школи, який безпосередньо впливає на формування особистості молодшого